

Datum.....

Geachte Ministerie van Financiën

Ik ben, tattoo-artiest en eigenaar van/werkzaam in tattoo studio
....., ingeschreven onder KvK nummer

Ik heb/werk in een tattoo-studio en verricht mijn diensten in.....(plaats)

met een officiële werkvergunning voor het zetten van tattoos in de menselijke huid vanuit een door het Ministerie van Volksgezondheid goedgekeurde ruimte, met gebruik van een tatoeage machine.

Via deze brief wil ik het Ministerie verzoeken mijn werkzaamheden als tattoo-artiest in het zelfde tarief in te delen als kappers en/of schoonheidsspecialisten die ook in de 6%tariefregeling vallen.

Hieronder mijn motivatie.

Ik als tatoeëerder kan niet door een machine vervangen worden en mijn vak is net zo **arbeidsintensief** als dat van een kapper of fietsenmaker, zo niet intensiever. Ik moet soms uren in een houding zitten om bij een klant een tattoo aan te brengen dat ik aan het eind van de dag gebroken ben. Omdat ik rekening moet houden met de verschillende vormen van het lichaam is het vaak moeilijk om deze goed te bereiken, en is dit zeker als arbeidsintensief aan te merken.

Als tatoeëerder breng ik tattoos aan in de huid van "mensen" en alleen ik kan deze zetten, ik bedoel dus dat ik niet iemand anders "mijn" werk kan laten doen. De keus van de mens bepaalt dat hij of zij door mij deze "**dienst**" wil laten "**verlenen**". Of anders gezegd "Het gaat hier om de **diensten** die door mij als tatoeëerder **worden verricht/verleend**. Dit zijn de handelingen die ik als tatoeëerder aan de menselijke huid verricht, zoals het aanbrengen van verschillende soorten tattoos, of het bijwerken van een oude tattoo, of een oude tattoo geheel coveren(dit is een nieuwe tattoo over een oude tattoo heen)

Het is niet zo dat ik een vorm van "make-up" aanbreng, dit is namelijk niet permanent en zou door iedereen gedaan kunnen worden zonder enige kennis en/of risico's binnen het desbetreffende vak. En dit vergt ook geen uiterste concentratie.

Hetgeen wat ik aanbreng is blijvend en dus bepalend voor hoe iemand er uit ziet de rest van zijn of haar leven. Dit moet dus uiterst geconcentreerd erop gezet worden, dit moet in één keer goed. Na een drukke dag is er dan ook de kans dat het enorme hoofdpijn kan opleveren.

De concentratie is dus van dien aard zijn dat dit zeer zeker als arbeidsintensief valt aan te merken.

Ik ben ten alle tijden de maker van de tattoos en geen één tattoo is het zelfde. In de maatschappij worden tattoos gezien als **kunstwerken** en degene die ze gemaakt heeft als kunstenaar. De oplage waarin tattoos gemaakt worden is 1. Geen één tattoo is dezelfde als een andere tattoo, ze kunnen op elkaar lijken maar zijn niet exact dezelfde. Dit is omdat het allemaal handwerk is en het resultaat is afhankelijk van het huidtype en de manier hoe de persoon de tattoo verzorgt.

Ook is het zo dat er in deze maatschappij mensen zijn die het absoluut geen kunst vinden maar dat is het zelfde voor een schilderij van Picasso, de een vind het kunst en de ander vind het een kleutertekening.

In alle lagen van de bevolking kom je tattoos tegen, van rijk tot arm, gelovig en ongelovig, noem maar op. Er word vandaag de dag steeds meer aan het uiterlijk gedaan dan voorheen en daar horen tattoos ook bij. Een tattoo is iets dat je voor de rest van je leven op/in je lichaam met je meedraagt en betekend dat in bijna alle gevallen dit iets persoonlijks en unieks is voor degene is die hem draagt, **en kan daarom ook als kunst worden opgevat.**

Één van de handelingen die in een schoonheidssalon verricht worden is het aanbrengen van permanente make-up. Dit aanbrengen van PMU gebeurt volgens het zelfde principe als tatoeëren. Voor het aanbrengen van PMU is een **“wettelijk verplichte werkvergunning”** nodig. Voor het zetten van een tattoo is **óók** een **“wettelijk verplichte werkvergunning”** nodig. De GGD moet in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid, voor zowel PMU en voor het zetten van tattoos dezelfde inspectie doen, namelijk “het gebruik van een tatoeage machine. In deze tijd van “uiterlijk verzorging”ben ik van mening dat het vak tatoeëren net als de beroepen die hier verder genoemd zijn óók vallen onder de 6%regeling gezien het **“dienstverlenende aspect”** van ons vak. Dit omdat wij net als PMU de zelfde vergunning nodig hebben en dezelfde handeling verricht, en of dat nu het aanbrengen van een tattoo is of het aanbrengen van permanente make up, een feit is dat we hetzelfde doen maar niet dezelfde regeling hebben.

Ook is het zo dat één van de redenen die aangevoerd worden in de richtlijn van de EU is **dat er zo “zwartwerken” tegengegaan kan worden**, laat dat nu ook één van de redenen zijn waarvoor de wettelijk “verplichte”werkvergunning in het leven geroepen is(naast het hygiëne aspect natuurlijk) Als de tattoo-branche ook in het 6% tarief zou zitten win je daarmee dat een heleboel beunhazen die er door de invoering van de werkvergunning, nu **stiekem op hun zolderkamertje zitten te werken, belasting zullen betalen.** Voor deze groep is de stap naar een normale studio en vervolgens belasting betalen erg groot tenzij dit 6% is natuurlijk, **Dus eigenlijk de zelfde redenen die aangevoerd worden voor welke groep dan ook die wel 6% hebben, gelden OOK voor de tattoo-branche.**

Alle andere werkzaamheden in een tattoo-studio zijn volgens mij als arbeidintensief aan te merken. Als er getatoeëerd is dan moeten alle materialen met uiterste zorg gereinigd en gesteriliseerd worden voordat deze materialen weer opnieuw gebruik mogen worden. Alle spullen steriliseren is een **dagtaak op zich.** Het voorbereiden van een tattoo vergt ook veel werk, als eerste moet er een ontwerp gemaakt/bedacht/ getekend worden. Alle spullen moeten volgens de manier zoals de **hygiëne richtlijnen dat voorschrijft** klaar gelegd worden. Dit laatste geld natuurlijk ook in schoonheidssalons.

In mijn vak als tattoo-artiest is het namelijk ook zo dat ik als tatoeëerder bij elke handeling die ik doe bij een klant, ik in aanraking kom met **BLOED**, Dit kan dus enorme risico's met zich meebrengen. Wij moeten uiterst zorgvuldig met de klant omgaan willen WIJ ZELF hier niets aan oplopen. Wij lopen qua onze gezondheid dus meer risico's dan een kapper of iemand in een schoonheidssalon of iemand in de thuiszorg. **Ook dit valt daarom als arbeidsintensief aan te merken.**

Gezien de **arbeidsintensiviteit** en het feit dat mijn **handwerk** niet door een machine vervangen kan worden verzoek ik u om het vak tatoeëren net als de beroepsgroepen kapper, fietsenmaker, en nu óók schoonheidssalons , ook in te delen in de 6% tariefregeling. Ons vak valt naar mijn mening aan te merken als **“kunstzinnige arbeidsintensieve dienstverlening”** waarop het 6%tarief op van toepassing zou moeten zijn. Dit verzoek is ook al gedaan bij de Europese Commissie maar deze hebben gemeld dat de lidstaten zelf mogen bepalen of er een uitbreiding gemaakt word of gemaakt kan worden op het voorstel van de Europese Commissie. Bij deze verzoek ik het Ministerie van Financiën om het vak

Tatoeëren bij te voegen aan de lijst van beroepen die wel in aanmerking komen voor de 6%tarief regeling, gezien het feit dat genoemde beroepen wel in aanmerking komen voor dit tarief ondanks dat dit voorstel “**nog**” steeds in de experimentele fase zit.

Met zeer vriendelijke groet